

**การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช**
**THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC ADMINISTRATION MANUAL WITH
PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY PROCESS OF PAK PHANANG 2
MUNICIPALITY SCHOOL PAK PHANANG MUNICIPALITY NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE**

¹ไอยา ช้างแก้ว Aiya Changkaew ²เกษมา ศรีสุวรรณ Kasama Srisuwan

³พระครูสุเมธปริยัติคุณ PhrakruSumetpariysatkun

^{1, 2, 3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Kruaiya289@gmail.com

Article Received: March 23, 2025. Revised: April 21, 2025. Accepted: April 26, 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2) เพื่อพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 และ 3) เพื่อประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่างคู่มือ จำนวน 5 คน และการประเมินคู่มือด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และการยอมรับขององค์กรด้วยแบบประเมินข้อมูลเชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 มีการบริหารงานวิชาการในรูปแบบองค์กรรวม ครอบคลุมทุกขอบข่ายของงานด้านวิชาการ แต่ยังไม่เป็นระบบขั้นตอนชัดเจน ไม่แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ จึงทำให้ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการยังไม่เกิดบรรลุเป้าหมายสถานศึกษา 2) การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 มีขอบข่ายด้านการบริหารงานวิชาการตามบริบทของงานในสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน (3) ด้านการจัดการเรียนการสอน (4) ด้านการนิเทศภายใน (5) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา (6) ด้านการประกันคุณภาพ โดยมีองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ (1) คำชี้แจง (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหาและกระบวนการ (4) เอกสารอ้างอิง ปฏิบัติตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 กระบวนการ ได้แก่ (1) การวางแผน/การมีวิสัยทัศน์/ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (2) การสร้างทีมร่วมพลังเรียนรู้และร่วมมือรวมใจ (3) การสร้างภาวะผู้นำ (4) การเรียนรู้/การนำไปใช้และการพัฒนาวิชาชีพ (5) การสนับสนุนด้านทรัพยากร (6) การอภิปรายและสะท้อนผลบทเรียน และ 3) ผลการประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และการประเมินความเป็นประโยชน์และการยอมรับขององค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาคู่มือ, การบริหารงานวิชาการ, กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Abstract

The objectives of this research were: 1) To study the conditions of academic administration at Pak Phanang Municipality School 2. 2) To develop a manual for academic administration with the process of professional learning communities of Pak Phanang Municipality School 2. and 3) To evaluate the academic administration manual with the professional learning community process of Pak Phanang Municipality School 2. Using qualitative research methodology, key information was obtained by interviewing 15 relevant persons, interviewing 5 experts to draft the manual and evaluate the manual by 15 qualified persons to assess the suitability, feasibility, usefulness and acceptance of the organization through in-depth assessment.

The research results found that: 1) The conditions of academic administration at Pak Phanang Municipality School 2 had an integrated academic administration covering all areas of academic work but the operation was not systematic and there was no clear division of duties, which resulted in the responsible teachers lacking understanding of their roles and responsibilities, resulting in the administration not being effective in accordance with the goals of the educational institution. 2) The development of academic administration manual with community learning process of Pak Phanang Municipality School 2. There were 6 academic administration areas according to the working context in educational institutions as follows: (1) Curriculum and curriculum management, (2) Classroom research, (3) Teaching management, (4) Internal supervision, (5) Educational measurement and evaluation, (6) Quality assurance. The manual consisted of the following components: (1) Statement, (2) Objectives, (3) Content and process, (4) Document references. Compliance with the six professional learning community processes: (1) Sharing plan/ vision/values and norms, (2) Building a team to learn and cooperates, (3) Building leadership, (4) Learning/implementation and professional development, (5) Resource supporting, (6) Discussion and reflection on lessons learned. 3) The results of the evaluation of the academic administration manual with the process of the professional learning community of Pak Phanang Municipality School 2 by qualified persons found that it was appropriate, feasible, and the evaluation of its usefulness and acceptance by the organization was at the highest level.

Keywords: Manual Development, Academic Administration, Professional Learning Community Process

บทนำ

การศึกษาของประเทศไทยในยุคสมัยปัจจุบันส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถครอบคลุมในทุกด้านส่งเสริมให้คนไทยได้รับการพัฒนาทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต เพื่อเป็นผู้ที่มีความสามารถตามที่สังคมคาดหวังไว้ การบริหารจัดการด้านการศึกษาภายในสถานศึกษานั้นอยู่ในขอบข่ายหน้าที่ของฝ่ายการบริหารงานวิชาการ ซึ่งทั้งผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติการประเมินผล ปรับปรุงแก้ไขอย่างให้ระบบอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2564)

พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 กำหนดว่า เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับและพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์เป็นประเทศพัฒนาจึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศระยะยาว เพื่อทำให้คนไทยในประเทศไทยเป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้มีพัฒนาการที่รอบด้าน มีสุขภาวะที่ดี มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ตามความถนัดของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ซึ่งเป้าหมายที่กล่าวมานั้นยังสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 29 ที่ระบุว่าให้สถานศึกษากับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ และมาตรา 57 หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยการนำประสบการณ์ตลอดจนความรู้ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2564)

จากการศึกษาและสืบค้นข้อมูลของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา พบว่าในการจะส่งเสริมให้ผู้บริหารและคณะครูมีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดแนวทางปฏิบัติการประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องได้นั้นจำเป็นต้องมีรูปแบบหรือกระบวนการเข้ามาช่วยเหลือกระบวนการที่นำมาใช้สร้างความมีส่วนร่วมด้านการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ปัจจุบันมีมากมายหลายรูปแบบ แต่กระบวนการที่นิยมนำมาใช้ในทุกสถานศึกษา คือ กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือที่เรียกกันอย่างสั้นๆ ว่ากระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC นั้น มีองค์ประกอบ 3 ข้อ คือ 1) P (Professional) 2) L (Learning) 3) C (Community) โดยมีผลการวิจัยสามารถช่วยบอกได้ว่าการดำเนินการในรูปแบบกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้สามารถทำให้เกิดผลดีทั้งด้านการจัดการเรียนการสอนและผลการเรียนของนักเรียน โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ต่อครู คือ ช่วยลดความโดดเดี่ยวในการจัดการเรียนการสอน ช่วยเพิ่มความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด มีความรู้สึกที่ต้องเรียนรู้ร่วมกันและรับผิดชอบต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียน ส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนให้มีผลดีขึ้น อีกทั้งการรับข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพ ประเด็นที่ 2 ต่อผู้เรียน คือ ช่วยลดอัตราการขาดเรียน ลดการขาดเรียน และมีผลการเรียนที่ดีขึ้น (ไพพกา ผิดำ, 2564)

จากความเป็นมาและความสำคัญที่กล่าวมานั้นเป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับพันธกิจของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 ที่มีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ ความชำนาญ มีความรับผิดชอบงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ตระหนักว่าการบริหารงานวิชาการให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะสำคัญก้าวทันยุคสมัยและเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีกระบวนการและขั้นตอนเข้ามาช่วยเหลือครูหรือบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยจึงศึกษาการพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 เพื่อมุ่งหวังให้คณะครูและบุคลากรภายในโรงเรียนมีขั้นตอนและกระบวนการในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยเน้นหลักการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีเจตคติที่ดีในการทำงาน เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 มี 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาและสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา 2) สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบรายละเอียดของเนื้อหา ความเที่ยงตรงและความถูกต้อง พร้อมทั้งหาคุณภาพเครื่องมือ โดยวิเคราะห์หาค่า IOC ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 1.00 แล้วนำไปสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน ดำเนินการนำรายละเอียดจากการสัมภาษณ์มารวบรวมเรียบเรียงและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) ร่างคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเพิ่มเติม 2) นำร่างคู่มือไปปรึกษาที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ 3) สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และปรับปรุงเนื้อหาตามข้อเสนอแนะที่สัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 โดยการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน 1) นำร่างคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2

ที่ได้จากการร่างมาจัดทำเป็นแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และการยอมรับขององค์กร 2) นำแบบเพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และการยอมรับขององค์กรที่ได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อย ความครอบคลุมขององค์ความรู้ 3) ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและให้อาจารย์ที่ปรึกษา 4) ประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และการยอมรับขององค์กร 5) สรุปผลการประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน เพียงแต่ยังขาดการวิเคราะห์ความต้องการของท้องถิ่นหรือบริบทของโรงเรียนเข้าไปในหลักสูตรสถานศึกษา ส่งผลให้หลักสูตรสถานศึกษายังไม่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง ขาดการบูรณาการเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสาระซ้ำกัน นักเรียนยังต้องเรียนเนื้อหาที่ซ้ำและมากเกินไป

1.2 ด้านการวิจัยในชั้นเรียน สามารถช่วยกระตุ้นความสนใจต่อผู้เรียน ช่วยแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนได้ แต่การทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่มักมีข้อจำกัดด้านเวลา ครูต้องทำวิจัยควบคู่กับการสอนและกิจกรรมอื่นๆ ของโรงเรียน จึงทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยอย่างเต็มที่ ส่งผลให้การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โรงเรียนควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและมีการสนับสนุนจัดหาทรัพยากร เช่น ห้องสื่อ ห้องปฏิบัติการทดลองเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเพียงพอต่อการทำวิจัย ให้ครูได้สามารถสร้างสื่อหรือนวัตกรรมที่ทันสมัยสอดคล้องกับการศึกษาและยุคสมัยในปัจจุบัน

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดระบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นถึงความเหมาะสมของครูผู้สอน มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษา มีการประเมินผลที่ตรงตามจุดประสงค์และเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน ปัญหาหลักในการจัดการเรียนการสอน คือ การขาดแคลนทรัพยากรทางการศึกษาที่จำเป็น เช่น สื่อการเรียนรู้หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน บวกกับครูมีภาระงานที่มาก ทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาตนเองเพิ่มเติมทำให้ไม่สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีได้

1.4 ด้านการนิเทศภายใน มีเป้าหมายให้มีนิเทศอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีปฏิทินการนิเทศชัดเจน มุ่งเน้นเพื่อช่วยให้คำแนะนำ ชี้แนะจุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุง และส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น การดำเนินการนิเทศภายในโรงเรียน สามารถช่วยให้ครูมีโอกาสดูแลเปลี่ยนแปลงประสบการณ์เรียนรู้ซึ่งกันและกัน แต่การนิเทศภายในยังไม่ได้ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังสร้างความเครียดให้แก่ครู ทำให้ครูรู้สึกที่กำลังถูกตรวจสอบมากกว่าเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุน ทางโรงเรียนควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ครู ให้ทราบถึงประโยชน์ของการนิเทศภายใน เสริมสร้างวัฒนธรรมที่สามารถยอมรับความคิดเห็น คำแนะนำจากผู้อื่น ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนทักษะใน

การพูดของผู้ทำหน้าที่ในการนิเทศ ทักษะการพูดเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ คำแนะนำที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็นการช่วยเสริมสร้างพลังและแรงจูงใจของผู้ถูกนิเทศได้

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินมีกระบวนการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ โรงเรียนควรมีการอบรมพัฒนาครูเพื่อให้ความรู้เพิ่มขึ้นและควรใช้การประเมินที่หลากหลายมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงหรือในงานที่นักเรียนจะต้องทำในอนาคต เช่น การประเมินจากการทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะที่ได้เรียนรู้กับการใช้งานในสังคมและในงานอาชีพได้

1.6 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา มีการระบุปัจจัยที่จำเป็น มีการจัดโครงการให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในให้แก่ครูในโรงเรียน มีการประเมินผลการศึกษาและการรับรองมาตรฐานจากองค์กรภายนอก ช่วยสร้างความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนว่ามีคุณภาพระบบการประกันคุณภาพ ซึ่งอาจมีขั้นตอนที่ซับซ้อนหรือเกินความสามารถในการปฏิบัติจริง ทำให้เกิดภาระงานที่มากเกินไปแก่ครูและส่งผลให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินจากเอกสารหรือการประเมินแบบตัวเลख อาจไม่ได้บ่งชี้ถึงคุณภาพของการสอนหรือผลลัพธ์ที่แท้จริงของการเรียนรู้ การดำเนินการส่งผลให้ไม่สามารถตอบสนองกับความหลากหลายของนักเรียนหรือสภาพแวดล้อมการศึกษาที่แตกต่างกันได้ ช่วยให้การรับรู้ถึงข้อบกพร่องหรือความต้องการที่อาจไม่สามารถมองเห็นได้จากภายใน มีการใช้ระบบการประเมินออนไลน์หรือการเก็บข้อมูลที่ทันสมัย ทำให้สามารถติดตามผลและวิเคราะห์ข้อมูลได้สะดวกและทันที มีการตรวจสอบย้อนกลับ (feedback loop) เพื่อให้การประเมินผลนั้นสามารถนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาอย่างแท้จริง

2. การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 มีขอบข่ายด้านการบริหารงานวิชาการตามบริบทของงานในสถานศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการนิเทศภายใน 5) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 6) ด้านการประกันคุณภาพ มีองค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้ 1) คำชี้แจง 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาและกระบวนการ 4) เอกสารอ้างอิง โดยปฏิบัติตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 กระบวนการ ได้แก่ 1) การวางแผน/การมีวิสัยทัศน์/ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน 2) การสร้างทีมร่วมพลังเรียนรู้และร่วมมือร่วมใจ 3) การสร้างภาวะผู้นำ 4) การเรียนรู้/การนำไปใช้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) การสนับสนุนด้านทรัพยากร และ 6) การอภิปรายและสะท้อนผลบทเรียน เป็นคู่มือที่สามารถนำไปใช้ได้

3. การประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้ ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และการยอมรับขององค์กรในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผลการประเมินความเหมาะสม ผลการประเมินความเป็นไปได้ และผลการประเมินความเป็นประโยชน์และการยอมรับขององค์กร และเมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่าทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผลการประเมินความเหมาะสม เมื่อพิจารณาตามรายการ พบว่าระดับสูงที่สุด คือ วัตถุประสงค์ รองลงมา คือ กระบวนการบริหารงานวิชาการ รองลงมาคือ ขอบข่ายหน้าที่งานรับผิดชอบ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ แนวทางการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลข้อค้นพบที่สำคัญมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน ครบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูจัดทำวิจัยในชั้นเรียนคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา โดยครูสามารถเลือกหัวข้อในการทำวิจัยให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้ เพื่อให้ครูได้สร้างนวัตกรรมใหม่ๆ มาช่วยพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนของโรงเรียนนั้น มีการจัดระบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นถึงความเหมาะสมของครูผู้สอน มีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษา มีการประเมินผลที่ตรงตามจุดประสงค์ การเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นการนำกิจกรรมที่สร้างสรรค์เข้ามาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โรงเรียนมีเป้าหมายให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยมีผู้บริหาร หัวหน้าสายชั้น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นผู้ดำเนินการนิเทศการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียน มีปฏิทินการนิเทศชัดเจน เน้นช่วยให้คำแนะนำ ชี้แนะจุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุง เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น มีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด มีกระบวนการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ ในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มีการจัดโครงการให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในให้แก่ครูในโรงเรียน มีการวิเคราะห์และจัดทำรายงานผลการประเมินตนเอง การนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะถูกนำมาวิเคราะห์และใช้ในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามีความสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุดหทัย ดาราพงษ์ (2555) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานที่มีความสำคัญสูงสุดของการบริหารการศึกษาผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคนจำเป็นต้องให้ความสนใจและพัฒนาให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของศรุต บุญโนนแต่ และคณะ (2558) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับกิจกรรมทุกอย่างในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

2. ผลการพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการนิเทศภายใน 5) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา (6) ด้านการประกันคุณภาพ มุ่งองค์ประกอบของคู่มือ คือ 1) คำชี้แจง 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาและกระบวนการ 4) เอกสารอ้างอิง โดยปฏิบัติตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 กระบวนการ ได้แก่ 1) การวางแผน/การมีวิสัยทัศน์/ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน 2) การสร้างทีมร่วมพลังเรียนรู้และร่วมมือร่วมใจ 3) การสร้างภาวะผู้นำ 4) การเรียนรู้/การนำไปใช้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) การสนับสนุนด้านทรัพยากร และ 6) การอภิปรายและสะท้อนผลบทเรียน ซึ่งเป็นคู่มือที่สามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า คู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สามารถช่วยให้การ

บริหารงานวิชาการ มีความชัดเจน บุคลากรรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง มีทิศทางไปในแนวทางเดียวกัน โดยนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ เข้ามาเป็นส่วนช่วยให้บุคลากรได้ร่วมกันระดมสมอง เสริมสร้างความสามัคคีในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทนา ภูมมา (2563) ที่พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การสนับสนุน การจัดสรรทรัพยากร และสถานที่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ครูสามารถพัฒนาตนเอง วางแผนประสานงานกันเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ที่ส่งเสริมมีระบบการทำงานเป็นทีม เอื้อต่อการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความไว้วางใจและเคารพซึ่งกันและกัน การส่งเสริมให้มีการแสดงออกทางความคิด การสื่อสาร การกำหนดแนวทางและข้อตกลงร่วมกัน มีกระบวนการตรวจสอบ ผลลัพธ์ในการพัฒนาด้านวิชาชีพและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจุลลี ศรีษะโคตร (2557) ที่พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูสามารถนำไปสู่การพัฒนาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยเริ่มจากกลุ่มผู้นำเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการชี้แนะให้สมาชิกมีวิสัยทัศน์ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน เพื่อสามารถปฏิบัติงาน ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบของเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้จัดการความรู้โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทีม และการนำเอาองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในพัฒนาด้านตนเองและวิชาชีพ ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีของสมาชิกในทีม เช่น สิ่งแวดล้อมเชิงบวก ชุมชนกัลยาณมิตร เทคโนโลยีสารสนเทศ สมรรถนะและศักยภาพพร้อมแหล่งเรียนรู้ โครงสร้างทางกายภาพและทรัพยากร

3. ผลการประเมินคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 สังกัดเทศบาลเมืองปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 15 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม ผลการประเมินความเป็นไปได้ และผลการประเมินความเป็นประโยชน์ และการยอมรับขององค์กรอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเนื้อหาตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการนิเทศภายใน 5) ด้านการวัดประเมินผลการศึกษา และ 6) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งคู่มือการบริหารงานวิชาการ ด้วยกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 มีองค์ประกอบ คือ 1) คำชี้แจง 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาและกระบวนการ 4) เอกสารอ้างอิง โดยปฏิบัติตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 6 กระบวนการ ได้แก่ 1) การวางแผน/การมีวิสัยทัศน์/ค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน 2) การสร้างทีมร่วมพลังเรียนรู้และร่วมมือรวมใจ 3) การสร้างภาวะผู้นำ 4) การเรียนรู้/การนำไปใช้และการพัฒนาวิชาชีพ 5) การสนับสนุนด้านทรัพยากร 6) การอภิปรายและสะท้อนผลบทเรียน เป็นคู่มือที่สามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีความชัดเจน บุคลากรรู้บทบาทหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบตลอดจนเป็นไปในทางเดียวกัน โดยนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ เข้ามาเป็นส่วนช่วยให้บุคลากรได้ร่วมรับผิดชอบงานเป็นการระดมสมองและเสริมสร้างความสามัคคีในการปฏิบัติงาน ซึ่งการพัฒนาคู่มือยังมีความสำคัญและมีประโยชน์ในการพัฒนางานด้านวิชาการให้มีมาตรฐาน และมีการดำเนินงานที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวภา อุษาคัญ (2547) ที่พบว่า คู่มือปฏิบัติงานที่จัดทำขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้ 1) คู่มือปฏิบัติงานถือเป็นบรรทัดฐานสำหรับการปฏิบัติงานที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีกฎเกณฑ์ ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ปฏิบัติหรือปฏิบัติต่อใครทำให้เกิดแบบแผนที่ดี 2) ช่วยให้ผู้มีปฏิบัติงานตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน 3) สามารถใช้เป็นคู่มือใหม่ในการฝึกบุคลากรใหม่ให้เรียนรู้งานได้ถูกต้อง 4) ช่วยลดเวลาลดความผิดพลาดและความบกพร่องในการปฏิบัติงาน 5) ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน 6) ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ

ในการทำงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ยิ้มพัฒน์ (2552) ที่พบว่า คู่มือมีองค์ประกอบดังนี้ วัตถุประสงค์ วิธีการสอน หัวข้อหลักสูตร สื่อการสอน แบบฝึกหัดตามใบงาน การวัดผลจากใบงาน/ใบทดสอบ ใบข้อมูล/เนื้อหาตามหัวข้อวิชาเรียงตามลำดับและใบงาน

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัย คือ การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 เป็นการสร้างกระบวนการในการบริหารงานวิชาการเพื่อช่วยควบคุมคุณภาพด้านวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เป็นการสร้างเครือข่ายความรู้และการเรียนรู้ร่วมกันของครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน โดยมีองค์ความรู้ที่สำคัญในการบริหารงานวิชาการและขั้นตอนในการปฏิบัติงานด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะ และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในพัฒนางานวิชาการและยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาวิชาการให้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การตั้งเป้าหมายร่วมกัน ผู้บริหารและครูจะมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะปรับปรุงหรือพัฒนาในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เช่น การพัฒนาทักษะการสอน การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหรือการปรับปรุงหลักสูตร โดยเป้าหมายต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน และมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นหลัก

2. การสร้างกลุ่ม เป็นการสร้างกลุ่มที่ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาจากหลากหลายสาขาวิชาหรือจากระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน แต่ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเหมือนกัน

3. การแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแชร์ประสบการณ์และการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการสอน การสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างในการแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์ และแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอน เกิดเป็นกระบวนการในการทำงานร่วมกัน การวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนร่วมกัน เช่น นักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาหรือวิธีการสอนบางประเภทหาทางออกและวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยกัน เช่น การปรับเปลี่ยนวิธีการสอน การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หรือการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร

4. การพัฒนาวิชาการอย่างต่อเนื่อง กระบวนการ PLC จะช่วยเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาวิชาการอย่างต่อเนื่อง ทั้งการพัฒนาทักษะการสอน การปรับปรุงกระบวนการบริหารงานวิชาการ ช่วยสร้างโอกาสให้ครูได้เรียนรู้และพัฒนาความรู้ใหม่ๆ จากการประชุมกลุ่มหรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เกิดการเรียนรู้ร่วมกันภายในทีม สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสอนของครู ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานในการพัฒนาวิชาชีพ เป็นการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่ยั่งยืน มุ่งเน้นที่การเรียนรู้และพัฒนาตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง

5. การใช้ข้อมูลเพื่อการพัฒนาในกลุ่มงานของตนเอง เป็นการนำข้อมูลในการประเมินผลของนักเรียน เช่น คะแนนสอบ การประเมินผลการเรียนรู้ ข้อมูลจากการสังเกตการสอนมาวิเคราะห์ และใช้ในการตัดสินใจเพื่อการพัฒนาหลักสูตรหรือวิธีการสอนตลอดจนปรับปรุงกระบวนการสอน การใช้ข้อมูลอย่างเป็นระบบช่วยให้การตัดสินใจมีความแม่นยำและเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน เป็นการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการทำงานร่วมกัน ไม่ใช่แค่การทำงานแบบเป็นรายบุคคล แต่เป็นการร่วมมือและสนับสนุนกันในองค์กร

6. การติดตามและประเมินผล เป็นการติดตามและประเมินผลจากการดำเนินงานในแต่ละกลุ่ม เพื่อประเมินผลความสำเร็จของกระบวนการที่ดำเนินไป ช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถปรับกลยุทธ์และวิธีการ เพื่อพัฒนางานวิชาการได้ดียิ่งขึ้น สามารถเขียนเป็นภาพองค์ความรู้การวิจัยดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

- ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้
 - 1.1 สถานศึกษาควรมีการประชุมชี้แจงคู่มือการบริหารงานวิชาการด้วยกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเทศบาลปากพนัง 2 ก่อนนำไปใช้

1.2 สถานศึกษาที่นำคู่มือไปใช้ในการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษานั้นๆ

1.3 สถานศึกษาควรจัดอบรม ส่งเสริมให้บุคลากรหรือผู้ที่เกี่ยวข้องด้านงานวิชาการของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานด้านวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

2.2 ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาด้านวิชาการเพื่อเป็นสถานศึกษาด้านแบบด้านการบริหารงานวิชาการ

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการบริหารวิชาการโดยใช้หลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ยิ้มพัฒน์. (2552). การพัฒนาคู่มือการจัดทำเอกสารประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองนาสาร อำเภอนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จุลลี ศรีชะโคตร. (2557). บรรยากาของค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉันทนา ภูมิมา. (2563). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามหลักกัลยาณมิตรของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ไพพกา ผิวดำ. (2564). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา. วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย, 3(1), 11-18.
- เยาวภา อู่สารห์ฤทธิ. (2564). คู่มือครูการดำเนินงานตามระเบียบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนประจำรัฐประชาภิจ. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศรุต บุญโนนแต่, จิณณวัตร ปะโคทัง และอนุศักดิ์ เกตุสิริ. (2558). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีประสิทธิผล. วารสารบริหารการศึกษาฉบับบัณฑิต, 15(ฉบับพิเศษ), 243-251.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 1561 – 1580. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุดหทัย ดาราพงษ์. (2555). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตเทศบาลเมืองตราด จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.